

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci navrhovateľa: **S. B.**, bytom K., právne zastúpeného **Advokátskou kanceláriou JUDr. A. H., s.r.o.** so sídlom J. proti odporkyni: **Správa katastra Dolný Kubín**, so sídlom Obrancov mieru 12, Dolný Kubín, za účasti účastníka správneho konania: **J. D.**, bytom K., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. V 797/09 zo dňa 22. júna 2009, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 23Sp/85/2009-36 zo dňa 8. februára 2010, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 23Sp/85/2009-36 zo dňa 8. februára 2010 vo veci samej **p o t v r d z u j e** a v časti výroku o náhrade trov konania **z m e ň u j e** tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom, odvolávajúc sa na ustanovenie § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) zrušil v záhlaví uvedené rozhodnutie, ktorým odporkyňa zamietla podľa § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 162/1995 Z. z.“ alebo „katastrálny zákon“) návrh na vklad darovacej zmluvy zo dňa 19. mája 2009 uzavretej medzi darcom J. D. a obdarovaným navrhovateľom S. B. a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Zároveň zaviazal odporkyňu nahradiť navrhovateľovi trovy konania na účet jeho právneho zástupcu vo výške 183,58 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, poukazujúc na ustanovenia § 22, § 23 ods. 1 a § 24 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 180/1995 Z. z.“) uviedol, že z obsahu správneho spisu mal preukázané, že predmetom vkladového konania odporokyne č. V 797/09 bol návrh na vklad darovacej zmluvy uzavretej medzi J. D. ako darcom a obdarovaným navrhovateľom S. B., predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckych podielov k pozemkom v katastrálnom území K., konkrétne prevod spoluvlastníckeho podielu darcu vo výške 1/2-ica k celku na pozemkoch zapísaných na liste vlastníctva č. X., ďalej prevod spoluvlastníckeho podielu vo výške 8/64-tín k celku na pozemkoch zapísaných na liste vlastníctva č. X., prevod spoluvlastníckeho podielu vo výške 8/64-tín k celku na pozemkoch zapísaných na liste vlastníctva č. X. prevod spoluvlastníckeho podielu vo výške 8/128-ín na pozemkoch zapísaných na liste vlastníctva č. X., prevod spoluvlastníckeho podielu vo výške 8/128-ín na pozemkoch zapísaných na liste vlastníctva č. X. a prevod spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/4-ina k celku na pozemkoch zapísaných na liste vlastníctva č. X.. Uviedol ďalej, že z obsahu správneho spisu, ako aj pripojených listov vlastníctva č. X., X., X., X., X., X., katastrálne územie K., zistil, že skutočne prevodca, teda darca je spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností tak, ako to je špecifikované v čl. I. predmetnej zmluvy, pričom predmetom prevodu bol prevod iba polovice spoluvlastníckeho podielu, ktorý vlastní darca J. D.. Vychádzajúc z predmetu správneho konania mal za to, že účelom ustanovení § 23 a § 24 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. bolo obmedziť akékoľvek drobenie pôdy, pričom dôvodil, že k drobeniu pôdy nemôže dôjsť, pokiaľ darca ako vlastník spoluvlastníckeho podielu prevedie na iného spoluvlastníka tej istej nehnuteľnosti celý svoj spoluvlastnícky podiel. Poukazujúc na to, že v danej veci o tento prípad nejde, keďže predmetom prevodu nebol celý spoluvlastnícky podiel darcu, ale len 1/2-ica jeho spoluvlastníckych podielov, konštatoval, že pokiaľ obdarovaný je spoluvlastníkom podielu na nehnuteľnostiach a darca mu prevádza ďalší spoluvlastnícky podiel, je logické, že výška spoluvlastníckeho podielu, a teda aj výmera nehnuteľností, pripadajúca na tento spoluvlastnícky podiel, v danom prípade obdarovaného, musí byť vyššia. Uviedol, že v danom prípade sa na strane obdarovaného zvýši výmera spoluvlastníckeho podielu, avšak podľa jeho názoru musí byť zachovaný princíp, aby prevod (podielu) časti existujúceho spoluvlastníckeho podielu spĺňal kritériá § 22 a 23 a nasl. zákona č. 180/1995 Z. z. tak na strane darcu ako i obdarovaného po uzavretí právneho úkonu. Po preskúmaní predmetu zmluvy dospel k záveru, že odporokynia, **s výnimkou EKN parcely č. X. zapísanej na liste vlastníctva č. X. a parcely č. X. zapísanej na liste vlastníctva č. X.**, rozhodla vecne správne, keď dospela k záveru, že podiely, ktoré by zostali darcovi po prevode polovice jeho existujúceho spoluvlastníckeho podielu, by boli čo do výmery **nižšie ako 2.000 m² pri poľnohospodárskej pôde, prípadne 5.000 m² pri lesnej pôde, a teda podiel darcu by sa znížil pod zákonom stanovenú hranicu.** Vo vzťahu k pozemku zapísanému na liste vlastníctva č. X. EKN, katastrálne územie K., parcelné číslo X. – trvalé trávnaté porasty o výmere 17.631 m² a k pozemku zapísanému na liste vlastníctva č. X. EKN, katastrálne územie K., parcelné číslo X. – trvalé trávnaté porasty o celkovej výmere 40.238 m² konštatoval, že v prípade prevodu spoluvlastníckeho podielu k týmto dvom parcelám (v prípade parcely č. X. ide o prevod 8/64-tín, teda sa prevádza 2.203 m² a v prípade parcely č. X. ide o prevod 8/128-ín, teda sa prevádza 2.514,875 m²) boli splnené podmienky na „odvkladovanie“ predmetnej darovacej zmluvy, a to s poukazom na ustanovenia § 22, § 23 a § 24 zákona č. 180/1995 Z. z., keďže vo vzťahu k týmto parcelám k drobeniu pôdy nedochádza. Opakovane argumentoval tým, že iba v prípade, keby darca previedol na obdarovaného celý existujúci spoluvlastnícky podiel, ktorý je už vlastníkom konkrétneho spoluvlastníckeho podielu k tej istej nehnuteľnosti, tak by k drobeniu pôdy nedošlo, lebo by sa automaticky zväčšil spoluvlastnícky podiel obdarovaného, pričom by sa nezmenšil

spoluvlastnícky podiel darcu, avšak pri predmetných nehnuteľnostiach o takýto prevod nešlo, a preto neboli splnené podmienky na „odvkladovanie“ ostatných, okrem už dvoch uvedených EKN parciel, predmetnej darovacej zmluvy. Z uvedeného dôvodu preto rozhodnutie odporkyne zrušil, a to z dôvodu, že bolo jej povinnosťou čiastočne návrhu na vklad vyhovieť. Rovnako poukázal na to, že pokiaľ odporkyňa zamietla návrh na vklad z dôvodov nedostatku formálnych náležitostí zmluvy, keď jej nebolo zrejmé, kedy bola zmluva podpísaná a kde, resp. že obsahom darovacej zmluvy nie sú všetky zákonom stanovené náležitosti, tak tieto nedostatky je potrebné odstrániť najskôr výzvou na odstránenie väd v súlade s katastrálnym zákonom a nie je možné pre tieto nedostatky návrh na vklad zamietnuť, a preto dal v tomto smere za pravdu navrhovateľovi, že dôvodom zamietnutia návrhu na vklad nemôže byť skutočnosť, že nie je zrejmé, kedy predmetnú zmluvu účastníci podpísali. S poukazom na vyššie uvedené, preto zrušil napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP, dôvodiac iným právnym názorom vo vzťahu k dvom nehnuteľnostiam, ktoré mali byť podľa názoru súdu „odvkladované“, keďže v prípade ich prevodu k porušeniu zákona č. 180/1995 Z. z. nedošlo. O trovách konania rozhodol podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 142 ods. 1 OSP a zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 183,58 € na účet jeho právnej zástupkyne, nakoľko tento bol v konaní úspešný, a preto mu patrí náhrada účelne vynaložených trov v súvislosti s bránením si práva voči odporcovi. Priznané trovy konania v celkovej výške 183,58 € pozostávajú z 2 úkonov právnej pomoci v roku 2009 (prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 14. júla 2009, vypracovanie odvolania proti rozhodnutiu Správy katastra Dolný Kubín zo dňa 15. júla 2009) vyčíslené právnu zástupkyňou po 53,49 € a z jedného úkonu právnej pomoci v roku 2010 (účasť na pojednávaní dňa 8. februára 2010) vyčíslený sumou 55,49 €, spolu za tri úkony 162,47 € + 2x režijný paušál po 6,95 €, 1x režijný paušál po 7,21 €. Krajský súd vo vzťahu k priznaným trovám konania uviedol, že pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania bol viazaný rozsahom vyčíslenia trov právneho zastúpenia a vychádzal z vyčíslenej sumy právnej zástupkyne v rozsahu uplatnených trov podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) a preto neaplikoval ustanovenie § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. účinnej od 1. júna 2009 a nešiel nad rozsah takto vyčíslenej výšky. Prvostupňový súd nepriznal navrhovateľovi podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. DPH 19% vo výške 34,88 € zo základom súdom priznanej sumy 183,58 €, nakoľko právna zástupkyňa navrhovateľa súdu nepreukázala, že je platcom DPH.

Proti rozsudku krajského súdu podala odporkyňa v zákonnej lehote odvolanie, poukazujúc na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a) OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) OSP, keď mala za to, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Namietala, že prvostupňový súd síce vychádzal zo správnych ustanovení zákona č. 180/1995 Z. z., ale tieto mal aplikovať v nadväznosti na ustanovenie § 31 ods. 3 katastrálneho zákona účinného do 31. augusta 2009, teda účinného v čase podania návrhu na vklad, podľa ktorého „*ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne. Ak sú podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak je to účelné, správa katastra môže rozhodnúť len o časti návrhu*“. Dôvodila, že keby krajský súd nebol opomenul aplikovať predmetné ustanovenie katastrálneho zákona účinného v čase podania návrhu na vklad, nemohol by vysloviť právny názor, že bolo jej povinnosťou čiastočne predmetnému návrhu na vklad vyhovieť, keďže na aplikáciu uvedeného ustanovenia musia byť splnené dve podmienky, aby mohol správny orgán použiť **svoju možnosť, nie však povinnosť**, čiastočne vyhovieť návrhu na vklad práva do katastra nehnuteľností. Mala za to, že v danom prípade bola splnená iba prvá podmienka vo vzťahu k pozemkom, parcela E-KN č. X. (LV

č. X.) a parcela E-KN č. X. (LV č. X.), katastrálne územie K., avšak mala za to, že v danom prípade nebola splnená druhá podmienka v podobe „účelnosti“ vydania takéhoto rozhodnutia, keď pojem „účelnosť“ treba podľa jej názoru vykladať v súvislosti s vôľou účastníkov konania, t.j. či súhlasia s čiastočným rozhodnutím o návrhu na vklad práva do katastra nehnuteľností. V tejto súvislosti ďalej uviedla, že keďže navrhovateľ takýto súhlas nevyslovil v odvolaní voči jej rozhodnutiu, práve naopak, z jeho odvolania je jednoznačná žiadosť povoliť vklad ku všetkým nehnuteľnostiam, mala za to, že krajský súd mal tento súhlas skúmať v priebehu konania, a tým, že ho neskúmal, dopustil sa chyby spočívajúcej v tom, že nielenže nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, resp. opomenul použiť ustanovenie § 31 ods. 3 katastrálneho zákona účinného v čase podania návrhu na vklad, ale aj nedostatočne zistil skutkový stav veci, t.j. či účastníci konania súhlasia s čiastočným povolením vkladu práva do katastra nehnuteľností. Upriamiac pozornosť na ustanovenia § 250l ods. 2 OSP, § 250j ods. 1 OSP a § 249 ods. 2 OSP, vymedzujúce predmet súdneho prieskumu, namietala, že krajský súd sa nimi pri vydávaní napadnutého rozsudku neriadil, a to z dôvodu, že rozhodol tak, ako účastníci konania nepožadovali, t.j. predmetný rozsudok nevychádza z petitu a odôvodnenia, ktoré v predmetnom odvolaní uvádza účastník konania, nakoľko tento nepožadoval čiastočné povolenie vkladu, ale v petite navrhoval, aby bol vklad vlastnickeho práva do katastra nehnuteľností povolený na základe predmetnej darovacej zmluvy, t.j. žalobe sa mohlo vyhovieť, keby bol petit znel na čiastočné povolenie vkladu, a preto mala za to, že rozhodnutím súdu, ktorý rozhodol inak a z iných dôvodov, ako uvádzal navrhovateľ v odvolaní, teda nerozhodol v medziach žaloby, bola porušená ústavná zásada nestrannosti súdu. Zároveň namietala správnosť výroku, ktorým ju prvostupňový súd, odvolávajúc sa na ustanovenie § 142 ods. 1 OSP, zaviazal k náhrade trov konania, keď mala za to, že krajský súd mal v danom prípade aplikovať ustanovenie § 142 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo, dôvodiac čiastočným úspechom navrhovateľa (2 pozemky z 50 pozemkov). S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, žiadala odvolací súd, aby v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil rozsudok krajského súdu č. k. 23Sp/85/2009-36 zo dňa 8. februára 2010 a zaviazal navrhovateľa (nesprávne uviedla „žalobcu“) k náhrade trov konania, ktoré bližšie nešpecifikovala.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne, považujúc ho za nedôvodné a právne irelevantné, uviedol, že prvostupňový súd v rámci svojho rozhodovania prihliadal na ustanovenie § 31 ods. 3 katastrálneho zákona účinného v čase podania návrhu na vklad a toto ustanovenie na daný prípad aj správne aplikoval. Nestotožniac sa s výkladom odporkyne ohľadom pojmu „účelnosť“ uviedol, že mu nie je zrejmé, prečo už samotná správa katastra v rámci konania o povolení vkladu nezisťovala „vôľu účastníkov konania“, t.j. či súhlasia s čiastočným povolením vkladu, ale návrh na vklad v celosti zamietla. Nesúhlasiac s názorom odporkyne, že súd mal v rámci súdneho prieskumu zisťovať vôľu účastníkov konania uviedol, že úlohou súdu v tomto konaní bolo zistiť, či rozhodnutie správy katastra o zamietnutí zápisu vlastnickeho práva do katastra nehnuteľností bolo rozhodnutím zákonným a či netrpelo vadami. Mal za to, že účelnosť je potrebné vykladať v širšom chápaní, a to predovšetkým v súvislosti s rýchlosťou a hospodárnosťou konania správy katastra v správnom konaní, a nie primárne v súvislosti s vôľou účastníkov konania, keďže účastníci konania tým, že podali na príslušnú správu katastra návrh na vklad vlastnickeho práva a uzatvorili darovaciu zmluvu, dostatočne prejavili vôľu, resp. súhlasili s prevodom vlastnickeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Uviedol, že tým, že vo svojom odvolaní uvádzal všetky nehnuteľnosti, dostatočne prejavil záujem na zápise práv ku každej jednej z týchto nehnuteľností, a preto sa stotožnil so závermi prvostupňového súdu

o tom, že správa katastra v predmetnom správnom konaní nekonala v súlade so zákonom, keď návrh na vklad zamietla v celosti namiesto toho, aby v časti, kde sú splnené zákonom stanovené podmienky, čiastočne vklad povolila. Nepovažujúc za správny výklad správy katastra, že je výlučne jej úvahou, kedy čiastočný vklad povolí a kedy nie, uviedol, že správa katastra nemôže v žiadnom prípade konať svojvoľne a nie je možné pri jej rozhodovaní o návrhu na vklad využívať voľnú úvahu, nakoľko táto je pri svojom rozhodovaní povinná okrem katastrálneho zákona dodržiavať aj základné pravidlá konania upravené v § 3 a § 4 správneho poriadku a v rámci správneho konania je povinná okrem záujmov štátu a spoločnosti, chrániť aj záujmy fyzických osôb a právnických osôb a postupovať tým spôsobom, aby boli zabezpečené rovnaké procesné práva a povinnosti všetkým účastníkom. V tejto súvislosti uviedol ďalej, že nie je možné akceptovať názor, že správa katastra môže v jednom prípade, v ktorom sú splnené čiastočné podmienky na povolenie vkladu, tento čiastočne povoliť a v obdobnom prípade vklad do katastra v celosti zamietnuť s odôvodnením, že hoci aj sú splnené podmienky na čiastočný vklad, nie je povinná čiastočne vklady povoľovať, zdôrazniac, že týmto výkladom ustanovenia § 31 ods. 3 katastrálneho zákona by nebola zachovávaná zásada rovnosti účastníkov správneho konania, keďže správa katastra by podľa svojho vlastného uváženia rozhodovala o tom, ktoré vklady môžu byť čiastočne povolené a ktoré nie. Preto z vyššie uvedených dôvodov a s prihliadnutím aj na ostatné zákonné ustanovenia mal za to, že správa katastra bola povinná vo vzťahu k pozemkom parc. č. KN-E X. a parc. č. KN-E X. v katastrálnom území K. postupovať iným spôsobom ako postupovala, a vo vzťahu k týmto pozemkom nemala zamietnuť vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

K odvolacej námietke, ktorou odporkyňa namietala nedostatočne zistený skutkový stav veci zo strany súdu, uviedol, že v zmysle § 250s OSP toto nie je prípustným dôvodom odvolania, doplniac, že proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b) OSP, a teda relevantným dôvodom odvolania sú len nesprávne právne posúdenie veci a rozpor zisteného skutkového stavu, z ktorého sa vychádzalo pri rozhodnutí s obsahom spisu.

Rovnako sa nestotožnil s názorom odporkyne, že ustanovenie § 250j ods. 1 OSP sa má použiť v tomto konaní, a to z dôvodu, že spôsob rozhodovania súdu je upravený v § 250q OSP, ktorý uvádza, že o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie. Odvolávajúc sa na uvedené ustanovenie mal za to, že je zrejmé, že sa svojím odvolaním domáhal zrušenia preskúmaného rozhodnutia správy katastra a vrátenia jej veci na ďalšie konanie a prvostupňový súd rozhodol spôsobom v odvolaní ním navrhovaným (rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie), keďže sa stotožnil s jeho názorom, že v prípade dvoch pozemkov skutočne k drobeniu nedošlo, a preto nie je možné tvrdiť, že prvostupňový súd rozhodol spôsobom, ktorý nenavrhoval, keďže je zrejmé, že nemal žiaden záujem na potvrdení rozhodnutia, ktoré bolo podľa jeho názoru nezákonné a tým, že prvostupňový súd preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie, odvolaniu navrhovateľa vyhovel.

K námietke odporkyne, ktorou namietala správnosť výroku o náhrade trov konania, keď mala za to, že v konaní mal navrhovateľ úspech len čiastočný, nesúhlasiac s týmto tvrdením uviedol, že krajský súd zrušil rozhodnutie správy katastra pre jeho rozpor so zákonom, čím jeho odvolaniu vyhovel, a preto mu, aj napriek skutočnosti, že sa krajský súd nestotožnil so všetkými dôvodmi odvolania, prináleží plná náhrada trov právneho zastúpenia doplniac zároveň, že výška uplatnených trov právneho zastúpenia nezávisela od počtu nehnuteľností, z čoho odporkyňa vyvodzuje čiastočný úspech v danej veci, a preto aj z tohto dôvodu považoval námietku ohľadom krátenia trov právneho zastúpenia za neopodstatnenú a nedôvodnú. Preto, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, navrhol

odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia bez jej bližšej špecifikácie.

Účastník konania J. D. sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne možno priznať úspech len v časti napadnutého výroku o náhrade trov konania.

V správnom súdnictve preskúmajajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Podľa tretej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Z obsahu administratívneho spisu mal odvolací súd preukázané, že rozhodnutím č. V 797/09 zo dňa 22. júna 2009 Správa katastra Dolný Kubín, príslušná na konanie podľa § 16 ods. 2 a § 18 ods. 2 písm. a) katastrálneho zákona, v súlade s ustanovením § 22 ods. 2 katastrálneho zákona v spojení s § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“), vo veci návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, na základe darovacej zmluvy zo dňa 19. mája 2009 (ďalej len ako „darovacia zmluva“), uzatvorenej medzi účastníkmi J. D. a S. B., týkajúcej sa prevodu nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva (ďalej len ako „LV“) č. X., X., X., X., X., X., katastrálne územie K., zamietla podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona návrh na vklad darovacej zmluvy do katastra nehnuteľností, a to z dôvodu, že predmetom prevodu je 1/2-ica v pomere k celku z pozemkov zapísaných na LV č. X., na meno darcu, v 1/1-ine, 8/64-ín v pomere k celku z pozemkov zapísaných na meno darcu v 16/64-ínach na LV č. X. a LV č. X., 8/128-ín v pomere k celku z pozemkov zapísaných na meno darcu v 16/128-ínach na LV č. X. a X. a 1/4-ina v pomere k celku z pozemkov zapísaných na meno darcu v 1/2-ici na LV č. X., pričom všetky pozemky sa nachádzajú mimo zastavaného územia obce, a ide okrem pozemkov parc. č. X. a parc. č. X., ktoré sú lesnými pozemkami o poľnohospodársku pôdu (orná pôda, resp. trvalé trávne porasty). Dôvodom zamietnutia návrhu na vklad darovacej zmluvy bola tá skutočnosť, že uvedenou zmluvou dochádza k drobeniu spoluvlastníckych podielov, čo je v rozpore s § 24 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z., a to s prihliadnutím na § 23 ods. 1 citovaného zákona, keďže, okrem pozemkov parc. č. X. – trvalé trávne porasty, kde na prevádzaný spoluvlastnícky podiel 8/64-ín pripadá výmera 2 203 m² a parc. č. X. – trvalé trávne porasty, kde na spoluvlastnícky podiel 8/128-ín pripadá výmera 2 514 m², sa darovaním vytvárajú

spoluvlastnícke podiely o výmere menšej ako 2 000 m², pokiaľ ide o poľnohospodársku pôdu, resp. o výmere menšej ako 5 000 m², pokiaľ ide o lesné pozemky. Odporkyňa ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedla, že pri skúmaní predloženej zmluvy zistila, že táto neobsahuje čas právneho úkonu, čo je v rozpore s ustanovením § 42 ods. 2 písm. b) katastrálneho zákona a zároveň, že pozemky parc. č. X. a parc. č. X. sa už nenachádzajú na LV č. X., ale na LV č. X. v katastrálnom území K., resp. že navrhovateľ nepredložil doklad o zaplatení odvodu za drobenie pozemkov parc. č. X. a parc. č. X., avšak konanie podľa § 31a písm. c) katastrálneho zákona neprerušil a nevyzval účastníkov na odstránenie uvedených nedostatkov, nakoľko ani ich prípadné odstránenie by nemalo žiadny vplyv na jeho rozhodnutie.

Proti rozhodnutiu odporkyne č. 797/09 zo dňa 22. júna 2009 podal navrhovateľ opravný prostriedok, ktorým namietal jeho nesprávnosť dôvodiac tým, že správa katastra pri svojom rozhodovaní nevzala do úvahy tú skutočnosť, že na základe darovacej zmluvy nevznikne obdarovanému (navrhovateľovi) nový spoluvlastnícky podiel, ale touto sa už jeho existujúci spoluvlastnícky podiel zvýši, nakoľko je podielový spoluvlastník prevádzaných nehnuteľností, a teda nedôjde k drobeniu ohľadne tohto spoluvlastníckeho podielu, práve naopak spoluvlastnícky podiel a tomu zodpovedajúca výmera sa zvýšia. Vo vzťahu k spoluvlastníckym podielom darcu J. D. k daným nehnuteľnostiam uviedol, že tieto už v súčasnosti nespĺňajú zákonnú podmienku ustanovenú v § 23 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. a odvolávajú sa na ustanovenie § 24 ods. 1 citovaného zákona mal za to, že zo strany správy katastra došlo k jeho nesprávnemu použitiu, argumentujúc tým, že predmetné ustanovenie uvádza, že podmienky uvedené v § 22 a § 23 citovaného zákona sa použijú v prípade, ak vznikne spoluvlastnícky podiel k jestvujúcim pozemkom uvedeným v § 21 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z., avšak v danom prípade bol obdarovaný ako podielový spoluvlastník na väčšine listov vlastníctva zapísaný, a preto podľa jeho názoru nebol zákonný podklad na zamietnutie vkladu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. v záujme zamedzenia drobenia poľnohospodárskych pozemkov a lesných pozemkov nachádzajúcich sa mimo zastavaného územia obce možno pri prechode alebo prevode vlastníctva k nim postupovať len podľa tohto zákona.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, nemôže na základe právneho úkonu alebo rozhodnutia súdu o vysporiadaní spoluvlastníctva alebo rozhodnutia o dedičstve vzniknúť rozdelením jestvujúcich pozemkov uvedených v § 21 ods. 1 pozemok menší ako 2 000 m², ak ide o poľnohospodársky pozemok, alebo pozemok menší ako 5 000 m², ak ide o lesný pozemok.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. ak majú na základe právneho úkonu alebo rozhodnutia súdu o vysporiadaní spoluvlastníctva alebo rozhodnutia o dedičstve vzniknúť k jestvujúcim pozemkom uvedeným v § 21 ods. 1 spoluvlastnícke podiely, platia podmienky uvedené v § 22 a 23.

Účelom zákona č. 180/1995 Z. z. je vo všeobecnosti zamedzenie nežiaducemu stavu, ktorý spočíva v drobení poľnohospodárskych a lesných pozemkov. Dôvodom tejto právnej úpravy je snaha vedúca k zabezpečeniu funkčnosti poľnohospodárskej a lesnej výroby, preto v zmysle vyššie citovaných ustanovení dochádza k obmedzeniu nielen vlastníkov takýchto pozemkov v podobe obmedzenia ich zmluvnej voľnosti v rámci ich právnych úkonov, ale aj k obmedzeniu súdu v spôsobe rozhodnutia či už v rámci konania o zrušení a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva, alebo v konaní o dedičstve. Toto obmedzenie spočíva v tom, že

ani právnym úkonom vlastníka takejto nehnuteľnosti, ani rozhodnutím súdu, ktorý o takejto nehnuteľnosti rozhoduje, nemôže vzniknúť poľnohospodársky pozemok menší ako 2 000 m² a lesný pozemok menší ako 5 000 m².

Podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona, účinného do 30. augusta 2009, ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne. Ak sú podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak je to účelné, správa katastra môže rozhodnúť len o časti návrhu.

Vychádzajúc z vyššie citovaného ustanovenia katastrálneho zákona, účinného do 30. augusta 2009, odvolací súd, nesúladne s názorom prvostupňového súdu, má za to, že predmetné ustanovenie **nezakladá** správe katastra, ako správneho orgánu oprávnenému rozhodovať o návrhu na vklad **povinnosť**, samozrejme za predpokladu kumulatívneho splnenia dvoch zákonných podmienok, a to, že podmienky na vklad sú splnené len v časti návrhu a ďalej, že je účelné, aby bolo rozhodnuté len o časti návrhu, ale jej takúto eventualitu umožňuje, resp. do 30. augusta 2009 umožňoval. V danej veci však nebolo na ľubovôli príslušnej správy katastra, či možnosť čiastočného povolenia návrhu na vklad využije alebo návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v celom rozsahu zamietne, keďže rovnako ako súdne rozhodnutie aj rozhodnutie vydané v správnom konaní musí byť náležite odôvodnené (§ 47 ods. 3 správneho poriadku), nakoľko má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia, a preto pokiaľ správa katastra aj v tomto konkrétnom prípade zistila, že do úvahy prichádza čiastočné povolenie vkladu vlastníckeho práva, bolo jej zákonnou povinnosťou v odôvodnení svojho rozhodnutia zdôvodniť skutočnosť, z ktorej vyvodila záver, že čiastočné povolenie vkladu by bolo pre účastníkov katastrálneho konania neúčelné. Absencia náležitého odôvodnenia rozhodnutia správy katastra nepovolí čiastočne návrh na vklad, a to za splnenia prvej zákonnej podmienky, ktorú skutočnosť aj sama vo svojom rozhodnutí uvádza, legitímne vedie odvolací súd k presvedčeniu, že prvostupňový súd správne rozhodol, keď napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie, a to napriek tomu, že, ako bolo uvedené vyššie, sa odvolací súd nestotožnil s jeho názorom o povinnosti správy katastra čiastočne povoliť vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Odvolací súd, dôkladne sa zaoberajúc odvolacími námietkami odporkyne, musí po ich posúdení konštatovať, že tieto nie sú, a to z dôvodov nižšie uvedených, spôsobilé zvrátiť napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu.

Podľa § 250i ods. 1 vety prvej OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

K námietke odporkyne poukazujúcej na to, že prvostupňový súd nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, resp. opomenul použiť ustanovenie § 31 ods. 3 katastrálneho zákona účinného v čase podania návrhu na vklad a v tejto súvislosti aj nedostatočne zistil skutkový stav veci, keď nezistoval, či účastníci konania súhlasia s čiastočným povolením vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že prvostupňový súd správne aplikoval citované ustanovenie katastrálneho zákona účinného v čase podania návrhu na vklad, keď mal za to, že bolo povinnosťou odporkyne povoliť čiastočne návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, keďže túto možnosť mala správa katastra k dispozícii len do 30. augusta 2009, nakoľko podľa súčasne platnej právnej úpravy čiastočné povolenie vkladu nie je prípustné, zároveň upriamiac pozornosť odporkyne na primárnu zásadu uplatňujúcu sa v rámci súdneho prieskumu, a to, že

súd v tomto type súdneho konania zásadne dokazovanie nevykonáva, nakoľko pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250h ods. 1 OSP až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

Odvolací súd ďalej k námietke odporkyne vytykajúcej prvostupňovému súdu, že svojím rozhodnutím porušil ústavnú zásadu nestrannosti súdu, keď nekonal v medziach návrhu (nerešpektoval dispozičnú zásadu), keďže rozhodol inak a z iných dôvodov, ako uviedol navrhovateľ vo svojom odvolaní, teda nerozhodol v medziach žaloby (správne malo byť uvedené „v medziach opravného prostriedku“), považuje za potrebné predovšetkým uviesť, že skutočne navrhovateľ dôvod podania opravného prostriedku postavil na tvrdení, že k drobeniu pozemkov nedošlo z dôvodu prevodu spoluvlastníckeho podielu z jedného podielového spoluvlastníka na už existujúceho podielového spoluvlastníka, a teda na základe darovacej zmluvy nedošlo k vzniku nového spoluvlastníckeho podielu a z uvedeného dôvodu neboli splnené podmienky stanovené v § 24 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. na aplikáciu ustanovenia § 23 ods. 1 citovaného zákona. Na strane druhej však odvolací súd s poukazom na obsah opravného prostriedku, musí konštatovať, že navrhovateľ v tomto generálne tvrdil, že vo vzťahu k všetkým parcelám, ktoré boli predmetom prevodu, k drobeniu pôdy nedošlo, navrhujúc prvostupňovému súdu, aby napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil jej vec na ďalšie konanie, a preto prvostupňový súd, viazaný rozsahom a dôvodmi opravného prostriedku, správne postupoval, keď vo vzťahu ku každej konkrétnej parcele preveroval, či k drobeniu pôdy podľa § 23 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. došlo, resp. nedošlo, a v prípade zistenia splnenia podmienok na povolenie vkladu vo vzťahu k parcele č. X. zapísanej na LV č. X. a parcele č. X. zapísanej na LV č. X. zrušil, odvolávajúc sa na ustanovenie § 250j ods. 2 písm. a) OSP, napadnuté rozhodnutie odporkyne a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené, však považuje za potrebné predostrieť odporkyňi pre ňu zaväzujúci právny názor, v intenciách ktorého bude povinná postupovať v ďalšom konaní, a to v tom smere, že pokiaľ do úvahy prichádza čiastočné povolenie vkladu vlastníckeho práva a **správa katastra bude mať za to, že nie sú splnené podmienky na čiastočné povolenie vkladu vlastníckeho práva**, bude jej zákonnou povinnosťou v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite zdôvodniť skutočnosti, z ktorých vyvodila tento záver, teda že čiastočné povolenie vkladu by bolo pre účastníkov katastrálneho konania neúčelné, resp. v prípade, ak bude mať za to, že sú splnené podmienky na čiastočné povolenie vkladu, tento svojím rozhodnutím čiastočne povoliť.

Vychádzajúc z uvedeného mal preto odvolací súd, súladne s názorom prvostupňového súdu, za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny vo veci samej podľa § 219 OSP a § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP potvrdil.

Naopak, po preskúvaní dôvodnosti časti odvolania odporkyne namietajúcej výrok, ktorým prvostupňový súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k OSP a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP, dospel odvolací súd k potrebe zmeniť napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, a to v súlade s ustanoveniami § 220 OSP v spojení s § 250k ods. 1 vety druhej OSP a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP a 250l ods. 2 OSP tak, že navrhovateľovi

nepriznáva právo na náhradu trov konania, nakoľko odvolací súd vzhliadol v danom prípade dôvody hodné osobitného zreteľa, keďže navrhovateľ, napriek tomu, že napadnuté rozhodnutie odporkyne bolo zrušené v celom rozsahu (iný postup Občiansky súdny poriadok v danom prípade ani nepripúšťa), bol v konaní, s poukazom na percentuálnu úspešnosť splnenia podmienok povolenia vkladu k parcelám tvoriacim predmet prevodu vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy, úspešný len v 4%, teda iba v nepatrnej časti.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP, § 250k ods. 1 OSP a § 151 ods. 1 a 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou OSP a § 250l ods. 2 OSP, pričom nebol viazaný výrokom rozsudku o prisúdení náhrady trov konania navrhovateľovi vyhlásenom dňa 25. mája 2011, a to tak, že v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si nesplnil svoju povinnosť a nevyčíslil ich v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku a zo spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú. Odporkyňa v odvolacom konaní úspech nemala, účastník konania J. D. náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 25. mája 2011

**JUDr. Jaroslava F ú r o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth